

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo: „Angelček“

Štev. 1.

V Ljubljani, 1. januarija 1902.

Leto XXXII.

Vrtnarjev klic.

Zrahliane so gredice,
Obrezan zimzelen,
Posute so stezice,
Na novo plot zgrajen:
Zdaj urno seme v roke,
Pa sejmo ga skrbno,
Da vrtec naš najlepši
Med vsemi vrta bo.

Globoko preorana
Je naša njiva spet,
Pobrala ž nje je brana
Plevela zadnjo sled:
Le urno seme v roke
Pa sejmo ga skrbno,
Da njiva najbolj polna,
Med vsemi naša bo.

Drevesc ne pozabimo
Saditi v plodno prst;
Kjer je segnil čez zimo,
Nov dajmo kolec čvrst:
Na delo, aj na delo,
Zberimo vse moči,
Da cvelo bo v tem vrta
Kot v raji svoje dni.

Naj sneg in led pokriva
Bregove in ravni,
Naj burja nagajiva
V zapeček nas podi:
Nam pesmi bodo cvetke,
Nam njiva bo povest,
In zlahтна nam drevesa
Opisi mož in mest.

Z vrtnarjem brž na delo,
Zasvital nov je čas,
Zavriskajmo veselo,
Da vsakdo čuje nas:
Kdor posel ta razume,
Naj seje in sadi,
A dobrodošel tudi,
Kdor brat le prihiti.

Jošt Vovk.